

Dosarul nr.3ra-652/22
2-21081194-01-3ra-28062022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud.: C. Guzun)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.: A. Minciuna, E. Palanciuc, V. Negru)

Î N C H E I E R E

12 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Iaroslav Martin, reprezentat de avocatul Andrian Cotună,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Martin Iaroslav împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea actelor administrative și obligarea recalculării pensiei,

împotriva deciziei din 20 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Iaroslav Martin și a fost menținută hotărârea din 23 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă :

La 31 mai 2021, Iaroslav Martin a formulat cerere de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale solicitând anularea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Centru nr.91/2021/3844 din 15 martie 2021, anularea deciziei Casei Naționale de Asigurări Sociale nr.M-839/21 din 05 mai 2021, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să emită un act administrativ favorabil privind recalcularea pensiei pentru vechimea în serviciu reieșind din media lunară pentru ultimele 12 luni calendaristice, precedente eliberării la 30 decembrie 2020 din funcția deținută, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 06 martie 1995, a fost angajat în cadrul Serviciului de Protecție și Pază de Stat. În perioada 06 martie 1995 – 01 octombrie 2010, a deținut diferite funcții în cadrul Serviciului de Protecție și Pază de Stat, astfel încât, la 02 octombrie 2010, acestuia i-a fost stabilită pensia pentru vechime în muncă în proporție de 71 % pentru vechimea totală în serviciu de 27 ani 11 luni 07 zile. În perioada 07 octombrie 2014 – 10 noiembrie 2014, a continuat să dețină diferite funcții în cadrul Serviciului de Protecție și Pază de Stat și ca urmare, la 11 noiembrie 2014, a fost efectuată recalcularea pensiei în proporție de 75 % pentru vechimea în muncă de 34 ani 00 luni 29 zile.

Prin decretul Președintelui Republicii Moldova nr.1184 din 25 iunie 2019, a fost numit în funcția de director al Serviciului de Protecție și Pază de Stat, iar prin decretul Președintelui Republicii Moldova nr.9 din 30 decembrie 2020, a fost eliberat din funcția deținută.

A indicat că s-a aflat în serviciu după stabilirea pensiei o perioadă mai mare de 12 luni, fapt care în virtutea legii și a Hotărârii de Guvern justifică formularea unei solicitări de recalculare a pensiei pentru vechimea în serviciu, reieșind din media lunară pentru ultimele 12 luni calendaristice, precedente eliberării la 30 decembrie 2020, din funcția deținută.

Astfel, în vederea realizării dreptului la recalcularea pensiei pentru vechime în serviciu, la 02 martie 2021, s-a adresat către Casa Teritorială de Asigurări Sociale Centru cu cerere privind stabilirea pensiei, la care a anexat copia carnetului de muncă și certificatul de salariu. Prin decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Centru nr.91/2021/3844 din 15 martie 2021, i-a fost respinsă cererea.

Nefiind de acord cu această decizie, la 23 aprilie 2021, a depus cerere prealabilă prin care a solicitat anularea actului administrativ individual defavorabil emis de Casa Teritorială de Asigurări Sociale Centru, și emiterea actului administrativ favorabil privind recalcularea pensiei pentru vechimea în serviciu, însă, prin decizia nr.M-839/21 din 05 mai 2021, cererea prealabilă a fost respinsă.

Reclamantul a mai indicat că în motivarea deciziei din 15 martie 2021 Casa Teritorială de Asigurări Sociale a invocat că acesta este beneficiar de pensie pentru vechime în muncă stabilită la 02 octombrie 2010, iar Legea nr.1544/1993 nu prevede stabilirea/recalcularea repetată a dreptului la pensie după o eventuală angajare în serviciul militar.

A susținut că se atestă o divergență de poziții între Casa Teritorială de Asigurări Sociale Centru și Casa Națională de Asigurări Sociale, în contextul în care, pe de o parte se invocă faptul că Legea nr.1544/1993 nu prevede stabilirea/recalcularea repetată a dreptului la pensie după o eventuală angajare în serviciul militar, iar pe de altă parte se indică faptul, că ulterior a fost efectuată stabilirea repetată din 11 noiembrie 2014, în proporție de 75 %, quantum maximal, pentru vechimea în muncă de 34 ani 00 luni 29 zile.

A insistat că sintagma legală „dacă pensionarul va prezenta ulterior acte suplimentare ce i-ar acorda dreptul la majorarea pensiei, recalcularea se va efectua pentru perioada precedentă, dar cel mult pentru 12 luni de la data depunerii actelor suplimentare”, urmează a fi interpretată în sensul indicat inclusiv de actul normativ general, Legea nr.156/1998, care indică expres că, reexaminarea drepturilor la pensie se efectuează în cazul persoanelor care continuă să activeze după realizarea dreptului la pensie pentru limită de vârstă, efectiv, fiind expres indicată recalcularea pensiei după realizarea unui anumit stagiul de muncă/cotizare după obținerea dreptului la pensie, în sensul că acest drept a fost revendicat.

A mai relatat că, la caz, Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, spre deosebire de art.33 alin.(42) din Legea privind sistemul public de pensii, nu prevede o grilă în baza la care se recalculează pensia ținând cont de stagiul de cotizare/vechimea în serviciu după realizarea dreptului la pensie pentru limită de vârstă, astfel încât rezultă că recalcularea

pensiei se efectuează după realizarea unei noi vechimi în muncă, însă, în limita a 75 % din veniturile realizate în ultima perioadă de 12 luni de serviciu.

Respectiv, reclamantul consideră că orice altă interpretare a art.61 alin.(1) din Legea nr.1544/1993, ar contraveni principiilor de interpretare a legii, și anume, aplicarea uniformă a dispozițiilor legale, buna-credință, precum și certitudinea juridică, în contextul în care nu este admisibil faptul că pentru unele categorii de beneficiari de pensie, este stabilit dreptul de a beneficia de recalcularea pensiei în baza stagiului de muncă după realizarea dreptului la pensie, iar pentru alte categorii, din care face parte reclamantul, legea se interpretează într-un mod defavorabil, că pensia odată stabilită nu se mai recalculează, indiferent de stagiul ulterior realizat obținerii dreptului la pensie.

Mai indică că a beneficiat încă în anul 2014 de recalcularea pensiei până la limita celor 75 %, având în vedere vechimea în serviciu realizată după obținerea dreptului la pensie, însă, la situația din 30 decembrie 2021, a intervenit o nouă perioadă de serviciu în baza la care și urmează a fi recalculată pensia, fiind prezente inclusiv acte suplimentare ce i-ar acorda dreptul la majorarea pensiei.

A mai menționat că din conținutul prevederilor art.61 alin.(1) din Legea nr.1544/1993, reies trei condiții în care pensia pentru vechime în serviciu stabilită anterior, urmează a fi recalculată, și anume: existența documentelor aflate la organele de pensionare la momentul recalculării pensiei; prezentarea ulterioară/existența actelor suplimentare ce ar acorda persoanei dreptul la majorarea pensiei, caz în care recalcularea pensiei se va efectua pentru perioada precedentă, dar cel mult pentru 12 luni anterioare serviciului; recalcularea pensiei se efectuează în cazul în care persoanele din corpul de ofițeri și corpul de comandă a continuat serviciul după obținerea pensiei pentru limita de vârstă.

Consideră că pe deplin îndeplinește condițiile pentru recalcularea pensiei pentru vechimea în serviciu, reieșind din media lunară pentru ultimele 12 luni calendaristice, precedente eliberării din funcție la 30 decembrie 2020, având în vedere că acesta, în perioada 25 iunie 2019 – 30 decembrie 2020, a deținut funcția de director al Serviciului de Protecție și Pază de Stat, fiind astfel prezentă o activitate în organ de securitate a statului într-o perioadă ulterioară stabilirii pensiei pentru limită de vârstă, în condițiile Legii nr.1544/1993.

Reclamantul a mai indicat că nu poate fi reținut argumentul invocat de Casa Teritorială de Asigurări Sociale Centru precum că, pensia odată stabilită nu se mai recalculează, or, Legea nr.1544/1993, expres prevede posibilitatea recalculării pensiei persoanelor din corpul de comandă în cazul survenirii unor condiții suplimentare, inclusiv, în cazul aflării în serviciu peste perioada împlinirii condițiilor pentru beneficierea de pensie pentru limită de vârstă.

Prin hotărârea din 23 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost respinsă, ca neîntemeiată, acțiunea înaintată de Iaroslav Martin împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea actelor administrative și obligarea recalculării pensiei (f.d.149, 151-158).

Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, în interiorul termenului prevăzut de art.232 din Codul administrativ, la 29 noiembrie 2021, Iaroslav Martin a declarat apel împotriva hotărârii din 23 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, iar la 17 februarie 2022, a prezentat motivarea apelului împotriva hotărârii instanței de fond

solicitând casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi decizii de admitere a acțiunii (f.d.160 – 161, 167-178).

Prin decizia din 20 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul depus de Iaroslav Martin și a fost menținută hotărârea din 23 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani (f.d.193, 194-205).

Instanța de apel a concluzionat că, instanța de fond a soluționat cauza sub toate aspectele de fapt și de drept, considerente din care a apreciat hotărârea primei instanțe, ca fiind legală și întemeiată.

Cu referire la prevederile art.61 alin.(1) din Legea nr.1544/1993, instanța de apel a constatat că Iaroslav Martin nu cade sub incidența prevederii legale enunțate, considerente din care a apreciat justă concluzia instanței de fond care a respins acțiunea formulată de Iaroslav Martin.

Sub acest aspect, instanța de apel a remarcat că norma legală citată supra nu prevede recalcularea pensiei stabilite anterior colaboratorilor instituțiilor de forță în legătură cu obținerea unei noi vechimi în muncă în urma reangajării. În sensul normei citate supra, se subînțeleg acele acte referitoare la solda sau vechimea în muncă obținute până la obținerea dreptului la pensie care, din motive independente, nu s-au luat în calculul pensiei, respectiv, în urma prezentării actelor suplimentare, organul abilitat va recalcula pensia stabilită anterior, recalcularea fiind efectuată pentru perioada precedentă, dar cel mult pentru 12 luni de la data depunerii actelor suplimentare. În litigiul deferit judecătii în prezenta speță, Iaroslav Martin nu a prezentat astfel de acte, ci a prezentat acte noi, obținute în urma reangajării, iar, în asemenea circumstanțe, actele respective nicidecum nu pot fi luate în considerație la recalcularea pensiei stabilită la data de 2 octombrie 2010.

Instanța ierarhic inferioară s-a aliniat concluziei instanței de fond care a statuat, că perioada de activitate a lui Iaroslav Martin în funcția de director al Serviciului de Protecție și Pază de Stat, nu constituie vechime în muncă care este pasibilă includerii la stabilirea sau recalcularea pensiei.

În acest context, instanța ierarhic inferioară a punctat că perioada de activitate a lui Martin Iaroslav în funcție de Director al Serviciului de Protecție și Pază de Stat nu constituie vechime în muncă care este pasibilă includerii la stabilirea sau recalcularea pensiei potrivit Legii nr.1544/1993, menționând în acest sens că, potrivit Legii cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, exercitarea funcțiilor de demnitate publică se asimilează stagiului de cotizare în serviciul public ce permite beneficierea de pensie în condițiile Legii nr.156/1998 cu privire la sistemul public de pensii.

Prin urmare instanțele ierarhic inferioare au concluzionat că nu există temei de a recalcula pensia lui Iaroslav Martin prin prisma art.61 al Legii nr.1544/1993, la fel, activitatea acestuia în funcție de Director al Serviciului de Protecție și Pază de Stat nu se raportează la vechimea în muncă pentru a se stabili sau recalcula pensia potrivit Legii nr.1544/1993.

Totodată, instanța de apel a apreciat ca fiind justă hotărârea primei instanțe și în partea respingerii pretenției cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a conchis că, prima instanța just a stabilit circumstanțele cauzei și a aplicat normele legale, ajungând la concluzia cu privire la respingerea acțiunii, iar careva temei legal pentru casarea hotărârii n-a fost stabilit în instanța de apel.

La 18 mai 2022, Iaroslav Martin, reprezentat de avocatul Andrian Cotună, a depus recurs motivat împotriva deciziei din 20 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii integral (f.d.209-220).

În motivarea recursului a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, indicând în acest sens că instanțele ierarhic inferioare au interpretat în mod eronat prevederile legale.

Indică că atât instanța de fond cât și instanța de apel nu au reținut prevederile legii speciale, a Legii cu privire la Serviciul de Protecție și Pază de Stat care stabilește că „ofițeri de protecție ai Serviciului sunt inclusiv persoanele cu funcții de demnitate publică” astfel încât, și perioada de activitate a lui Iaroslav Martin în calitate de Director al SPPS cade sub incidența Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr.1544- XII din 23 iunie 1993 având în vedere că art.45 al Legii nr.134 din 13 iunie 2008 cu privire la Serviciul de Protecție și Pază de Stat specifică expres că asigurarea cu pensii a „ofițerilor de protecție ai Serviciului” se efectuează în conformitate cu Legea nr.1544- XII din 23 iunie 1993.

În continuare își manifestă dezacordul față de argumentul invocat de instanțele ierarhic superioare că, reclamantul nu cade sub incidența art.61 din Legea nr.1544-XII din 23 iunie 1993 având în vedere că din interpretarea normei de drept ar rezulta că, prin „acte suplimentare” se subînțeleg doar actele care din motive independente, nu s-au luat în calculul pensiei stabilite inițial.

În opinia recurentului, la caz, identifică o divergență de „poziții” între poziția Oficiului Teritorial Centru - Chișinău al Casei Național de Asigurări Sociale și Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova (aparatură centrală) cât și nemijlocit poziția instanțelor de judecată ierarhic inferioare în contextul în care, pe de o parte se invocă faptul că „Legea nr.1544/1993 nu prevede stabilirea/recalcularea repetată a dreptului la pensie după o eventuală angajare în serviciul militar”, iar pe de altă parte se indică faptul că „ulterior, a fost efectuată stabilirea repetată din 11 noiembrie 2014 în proporție de 75% (cuanum maximal) pentru vechimea în muncă de 34 ani 00 luni 29 zile”.

Menționează că din 11 noiembrie 2014 până în prezent, legea nu s-a modificat, însă atunci tot aceeași lege admitea recalcularea pensiei, însă de acum se invocă o altă „interpretare a legii” care nu are legătură cu textul acesteia. La fel, din conținutul actelor administrative nominalizate, identifică faptul că ulterior stabilirii pensiei, legiuitorul a prevăzut posibilitatea recalculării pensiei după o eventuală angajare în serviciu (la caz, a persoanei din corpul de comandă), însă, a căreia cuantum nu poate depăși 75% din mărimea soldei primite, la data încetării serviciului, fiind prezenți doi factori cumulativi care justifică recalcularea/stabilirea pensiei: 1) un nou stagiul în muncă, 2) în cadrul stagiului nominalizat să fie realizat un alt venit asigurat.

Astfel, indică că, prin acțiunea dedusă judecătii, Iaroslav Martin solicită obligarea Casei Națională de Asigurări Sociale să emită actul administrativ favorabil cu privire la recalcularea lui Iaroslav Martin a pensiei pentru vechimea în serviciu, reieșind din media lunară pentru ultimele 12 luni calendaristice, precedente eliberării la 30 decembrie 2020 din funcția deținută, fiind invocată întrunirea celor două condiții cumulative indicate supra.

Consideră pe deplin justificat faptul că decizia Oficiului Teritorial Centru - Chișinău al Casei Național de Asigurări Sociale nr.91/2021/3844 din 15 martie 2021 și decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova comunicată prin scrisoare nr.M - 839/21 din 05 mai 2021 sunt acte administrative nule, în sensul art.141 alin.(1) din Codul administrativ, având în vedere faptul că prin acestea, în mod ilegal s-a refuzat recalcularea lui Iaroslav Martin a pensiei pentru vechimea în serviciu, reieșind din media lunară pentru ultimele 12 luni calendaristice, precedente eliberării la 30 decembrie 2020 din funcția deținută.

Referitor la pretenția cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată indică că, la materialele cauzei, în instanța de fond a fost anexat bonul de plată seria QL nr.970046 din 16 aprilie 2021 care confirmă achitarea de către Iaroslav Martin în beneficiul B.A.A. „Avornic și Partenerii”, a plății pentru serviciile de asistență juridică prestate de avocatul Andrian Cotună, suma achitată - 6500 lei.

În conformitate cu art.244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art.245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 20 aprilie 2022, în ședință publică (f.d.193, 194-205), însă, la materialele cauzei nu se regăsesc probe prin care s-ar confirma notificarea recurentului a dispozitivului deciziei recurate.

Materialele cauzei atestă că, la 13 mai 2022, prin intermediul oficiului poștal, Curtea de Apel Chișinău a notificat recurentului Iaroslav Martin, prin intermediul avocatului Andrian Cotună, copia deciziei din 20 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f.d.208).

La 18 mai 2022, Iaroslav Martin, reprezentat de avocatul Andrian Cotună, a depus recurs motivat împotriva deciziei din 20 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii integral (f.d.209-220).

În asemenea circumstanțe, instanța de recurs constată că, Iaroslav Martin, reprezentat de avocatul Andrian Cotună, a depus recursul cu respectarea termenului prevăzut de art.245 din Codul administrativ.

La 29 iunie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Casei Naționale de Asigurări Sociale copia recursului motivat depus de Iaroslav Martin, reprezentat de avocatul Andrian Cotună, împotriva deciziei din 20 aprilie 2022 a instanței de apel, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d.223).

La 28 iulie 2022, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus referință la recursul depus de Iaroslav Martin, reprezentat de avocatul Andrian Cotună, împotriva deciziei din 20 aprilie 2022 a instanței de apel, solicitând declararea recursului inadmisibil (f.d.226-231).

În susținerea referinței a indicat că, instanțele ierarhic inferioare au examinat cauza prin prisma normelor legale, apreciind corect circumstanțele cauzei, iar argumentele invocate de recurent urmează a fi apreciate sub aspect declarativ, fiind lipsite de suport legal.

La 07 octombrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa lui Iaroslav Martin copia referinței depuse de Casa Națională de Asigurări Sociale la recursul depus de Iaroslav Martin, reprezentat de avocatul Andrian Cotună, împotriva deciziei din 20 aprilie 2022 a instanței de apel, pentru informare (f.d.233).

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, și argumentele invocate în referință, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art.246 alin.(1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin.(2) din art.246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct.45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141,§39).

La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, §31, Seria A, nr.212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Iaroslav Martin, reprezentat de avocatul Andrian Cotună.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Iaroslav Martin, reprezentat de avocatul Andrian Cotună, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Iurie Bejenaru

Aliona Miron